

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 191

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 martie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
1.	— Declarație	2-3	
DECRETE			
297.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i>	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 712 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	4-6		
Decizia nr. 714 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7-9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
118.	— Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Bud Radu din funcția publică de prefect al județului Satu Mare în funcția publică de inspector guvernamental	10	
119.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Satu Mare de către domnul Filip Darius-Grațian	11	
120.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Alba de către domnul Zinca Marius		11
121.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Alba de către doamna Popescu Monica		11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
272.	— Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Bud Radu în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului		12
ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA			
8.	— Hotărâre pentru aprobarea Metodologiei privind acordarea accesului parțial la activitatea profesională în România asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali formați în profesie în unul din celelalte state membre		12-15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE			
	Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2016, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor din România		16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

DECLARAȚIE

În temeiul prevederilor art. 13 pct. 23 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta declarație.

Parlamentul României salută clarificările pe care Curtea Constituțională a României le-a adus în Decizia sa din 8 februarie 2017. Declarând neîntemeiate sesizările Consiliului Superior al Magistraturii și Președintelui României, Curtea explică, pe de o parte, cum Parlamentul poate delega Guvernului, printr-o lege specială de abilitare, competența de a emite ordonanțe, iar, pe de altă parte, că Executivul „nu are obligația constituțională sau legală de a solicita avizul Consiliului Superior al Magistraturii în materia în care a legiferat, iar Consiliul Superior al Magistraturii nu are abilitarea legală de a emite un astfel de aviz”.

De altfel, jurisprudența Curții Constituționale a stabilit de mult că „în cazul elaborării și emiterii unor acte normative, legea nu prevede obligația solicitării avizului Consiliului Superior al Magistraturii, astfel că exigența acestei autorități publice de a aviza acte normative care nu se circumscriu activității autorității judecătorești depășește sfera atribuțiilor sale constituționale”.

Parlamentul apreciază că, în condiții normale, asemenea lămuriri nu ar fi fost necesare. Textul Constituției este în sine suficient de explicit. Ceea ce a făcut oportună și necesară decizia Curții este absența manifestă a bunei-credințe în interpretarea legii fundamentale de către reprezentanții instituționali ai autorității judecătorești, ca și abuzul de drept al Președintelui României, care recurge la sesizarea fără temei a Curții doar în scopul blocării unui proces politic democratic.

Parlamentul României consideră că recenta decizie a Curții trebuie să pună capăt o dată pentru totdeauna acțiunilor concertate de subminare a rolului și prestigiului Parlamentului ca instituție centrală a democrației și organ reprezentativ suprem al națiunii noastre. Parlamentul nu va mai accepta pe viitor să fie redus la condiția de spectator al unor decizii politice ce se iau după criterii netransparente de către persoane care nu și-au câștigat prin vot dreptul de a decide și de către agenți și agenții ale statului conduse la rândul lor de persoane numite pentru îndeplinirea unor atribuții fără caracter politic, de ordin judiciar sau ținând de sfera siguranței naționale.

Pe fond, aceste acțiuni de discreditare a Parlamentului sunt lipsite de o motivație rațională. Trebuie afirmat răspicat că toate instrumentele juridice folosite în combaterea corupției emană de la Parlament. Ele sunt în mod fundamental expresia voinței politice a acestuia de a instaura necondiționat domnia legii și de a întări instituțiile statului de drept.

Imperfecțiunile cadrului normativ al luptei anticorupție semnalate cu repetiție de Curtea Constituțională sunt produse tocmai de urgența rareori justificată impusă procesului de adoptare a legilor, unele dintre acestea fiind trecute prin angajarea răspunderii Guvernului. Calitatea legilor crește ori de

câte ori Parlamentul este lăsat să delibereze, fără a fi supus la presiuni exterioare.

Prin această declarație, Parlamentul își reafirmă supremația politică față de toate celelalte instituții publice și se arată decis să își exercite cele trei funcții fundamentale ce îi revin prin Constituție: funcția reprezentativă, funcția legislativă, precum și funcția de alegere și control al Executivului.

Parlamentul, ca expresie a suveranității naționale, reprezintă societatea românească în ansamblul ei și cu toate componentele ei. Îi reprezintă deopotrivă pe cei care au votat, indiferent de opțiunea politică, dar și pe cei care nu s-au prezentat la urne. Funcția esențială a Parlamentului este aceea de a da, prin dezbaterile sale, o formă reprezentativă preocupărilor celor mai grave și profunde ale societății. Cunoașterea publică este indispensabilă într-o democrație, iar sarcina oricărui Parlament este aceea de a spori calitatea și sfera gândirii ce animă deliberarea colectivă.

Modul direct de alegere a Președintelui României a indus impresia greșită că cel ales este primul reprezentant al națiunii, că ar fi un președinte absolut al românilor, mai legitim și mai reprezentativ decât Parlamentul. Președintele, odată ales, devine prin efectul Constituției exterior societății, ocupând o poziție de mediator între aceasta și autoritățile publice. Președintele României reprezintă statul român — conform art. 80 alin. (1) din Constituție —, cele trei puteri ale acestuia — legislativă, executivă și judecătorească — fiind nu numai separate între ele, dar și distincte de societatea cetățenilor, care este fundamentul statului, dar nu se confundă cu acesta, conform art. 4 alin. (1) din Constituție.

Parlamentul este organul care asigură legătura constituțională dintre Președinte și societate, așa cum subliniază procedura care îi cere Președintelui să depună jurământul de investitură în plenul reunit și să încredințeze apoi președinților celor două Camere documentul pe care a semnat jurământul. Parlamentul oglindește deci voința societății, în timp ce Președintele exprimă arhitectura instituțională a statului și o explică atunci când este necesar.

În al doilea rând, Parlamentul este „unica autoritate legiuitoare a țării” — art. 61 alin. (1) din Constituție. Parlamentul acceptă să delege Guvernului, în termeni preciși, exercițiul acestei autorități, nu însă vreunei alte instituții. Nu poate delega autoritatea însăși, care este inalienabilă. În temeiul legilor pe care le face și pe care le modifică suveran, Parlamentul se poate consulta în cursul procesului legislativ cu instituții publice, cu experți, cu societatea civilă, cu orice parte interesată. Avizele pe care Parlamentul convine să le solicite nu pot avea un caracter constrângător. Nimeni și în nicio materie nu își poate aroga

dreptul de a uzurpa autoritatea legislativă a Parlamentului, care este unică și indivizibilă.

În sfârșit, grupurile politice din Parlament trebuie consultate de Președinte în vederea desemnării unui candidat pentru funcția de prim-ministru, după care Parlamentul îi acordă — sau nu — acestuia și întregii liste a Guvernului votul de încredere — conform art. 103 din Constituție — și acceptă programul de guvernare prin care Executivul realizează politica internă și externă a țării și conduce administrația publică — art. 102. Din acel moment, Guvernul și toate organele administrației publice se supun controlului parlamentar, Parlamentul fiind singura instanță politică în fața căreia Guvernul este răspunzător pentru întreaga sa activitate (art. 109 și 111 din Constituție).

Prin urmare, Parlamentul României califică drept neconstituționale și inacceptabile judecățile pe care fie Președintele României, fie Consiliul Superior al Magistraturii, fie reprezentanții ai Ministerului Public le formulează la adresa unor

decizii și activități ale Guvernului. Asemenea acțiuni uzurpă ilegal și abuziv dreptul exclusiv al Parlamentului de a trage Guvernul la răspundere, în diferitele forme prevăzute de lege și de regulamentele Camerelor, pentru activitatea sa.

La începutul primei sesiuni din acest mandat, Parlamentul României se angajează cu fermitate să respecte riguros art. 69 din Constituție și să servească exclusiv națiunea pe care o reprezintă, refuzând totodată să își supună mandatul oricăror solicitări imperative, de oriunde ar veni. Parlamentul respectă dreptul la liberă exprimare, înțelegând în același timp că este singurul reprezentant constituțional al întregii societăți. Oportune sau inoportune, îndreptățite sau abuzive, părerile Președintelui României, Consiliului Superior al Magistraturii și ale Ministerului Public sunt opinii particulare și parțiale. Opinia structurată și legală a societății românești este exprimată în mod legitim și cu exclusivitate în Parlament.

Această declarație a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 8 martie 2017.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 martie 2017.

Nr. 1.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

cu prilejul aniversării unui secol de viață, în semn de înaltă apreciere pentru contribuția remarcabilă la consolidarea unei vieți politice democratice în România, pentru dăruirea de care a dat dovadă de-a lungul întregii sale cariere politice, precum și pentru exemplul de conduită civică,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Ofițer* domnului Mircea Ionescu-Quintus.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 16 martie 2017.

Nr. 297.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 712

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Teodor Mazilu Alexandru în Dosarul nr. 17.525/3/2015 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.678D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 17.525/3/2015, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată de reclamantul Teodor Mazilu Alexandru, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a părților Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și statul român prin Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire, în baza Dispoziției Primăriei Municipiului București nr. 9.369 din 16 ianuarie 2008, în temeiul dispozițiilor titlului VII din Legea nr. 247/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă contravin principiului neretroactivității legii, instituit de art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că, prin Decizia nr. 5/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă a stabilit că „este prematură cererea persoanei îndreptățite adresată instanței ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dar anterior împlinirii termenelor reglementate de art. 33 din acest act normativ de obligare a unității deținatoare să soluționeze notificarea la împlinirea termenelor respective”. Or, dispozițiile criticate încalcă principiul neretroactivității legii în condițiile în care se aplică unor proceduri deja finalizate. Procedura administrativă la momentul intentării unei acțiuni de chemare în judecată deja a fost începută (chiar trebuia finalizată), reclamantul criticând lentoarea autorităților pârâte. Astfel, nu se pot stabili termene de finalizare a unor proceduri aflate în curs de desfășurare.

6. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, invocând considerentele de principiu reținute în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest sens arată că aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie să fie făcută „în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale”, precum și prin raportare la criteriile consacrate în materie de jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume: complexitatea cauzei în fapt și în drept, comportamentul părților în proces, comportamentul autorităților statale competente, care poate include, în anumite situații, și importanța litigiului pentru cei interesați. În procesul civil operează principiul „disponibilității”. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că dispozițiile Convenției nu împiedică statele contractante să își fondeze procedura lor civilă pe acest principiu, dar aceasta nu dispensează judecătorul național de îndatorirea pe care o are de a asigura celeritatea ei, impusă de art. 6 paragraful 1 din Convenție fiecărui proces.

7. În final, autorul excepției susține că, pe cale de consecință, procedurile administrative, coroborate cu cele judiciare, trebuie să se desfășoare în termen rezonabil, iar depășirea unui termen de 6 ani de la data formulării cererii de acordare a măsurilor reparatorii, constituie deja o încălcare evidentă a art. 6

paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așa cum a reținut Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Viașu împotriva României*, o decizie administrativă a autorității locale competente prin care i se recunoaște părții interesate un drept la reparație este suficientă pentru a crea un „interes patrimonial” apărut de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și, prin urmare, neexecutarea unei astfel de decizii constituie o ingerință în sensul primei fraze din primul alineat al acestui articol. De asemenea, neexecutarea unei decizii administrative care recunoaște dreptul la o despăgubire reprezintă o ingerință în sensul primei fraze din primul alineat al acestui articol (Hotărârea din 12 mai 2009, pronunțată în Cauza *Elias împotriva României*).

8. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu poate fi considerat că procedura administrativă a soluționării notificării a fost finalizată. Prin cererea formulată, reclamantul solicită a se elibera titlul de despăgubire în baza dispoziției din anul 2008, în temeiul art. 16 alin. (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 cu privire la un imobil situat în București, dispoziții ce au fost abrogate prin Legea nr. 165/2013. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța constată că prin dispozițiile Legii nr. 165/2013, în special cele ale art. 33, se stabilesc termene și proceduri clare de urmat pentru autoritățile locale implicate în soluționarea cererilor întemeiate pe prevederile Legii nr. 18/1991 și ale Legii nr. 10/2001 ce au ca efect soluționarea în termenele stabilite a tuturor cererilor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 181 din 26 martie 2015 și nr. 376 din 26 mai 2015.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile nr. 685 din 26 noiembrie 2014 și nr. 396 din 3 iulie 2014. Cât privește Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciază că legiuitorul a instituit obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești a unui text de lege.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere depuse la dosar de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare:

„(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizii de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.*

(3) *Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(4) *Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1). Prin excepție, se analizează cu prioritate cererile formulate de persoanele certificate de entități desemnate de statul român sau de alte state membre ale Uniunii Europene, ca supraviețuitoare ale Holocaustului, aflate în viață la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.”*

15. Curtea reține că, din motivarea excepției de neconstituționalitate, reiese că autorul acesteia critică dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în corelare cu art. 4, art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, este prematură cererea de chemare în judecată privind soluționarea pe fond a notificării nerezolvate de către entitatea deținătoare, cerere introdusă după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, dar anterior împlinirii termenelor din procedura prealabilă reglementate de acest act normativ. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1.528 din Codul civil coroborate cu dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, este prematură cererea persoanei îndreptățite adresată instanței

ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dar anterior împlinirii termenelor reglementate de art. 33 din acest act normativ de obligare a unității deținătoare să soluționeze notificarea la împlinirea termenelor respective.” În vederea stabilirii obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că litigiul în cadrul căruia a fost ridicată aceasta are ca obiect soluționarea cererii de obligare a părților Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și statul român, prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei decizii, reprezentând titlu de despăgubire, în baza Dispoziției din 2008 emise de primarul municipiului București, prin care s-a propus acordarea de măsuri reparatorii în echivalent pentru un imobil situat în București. Reclamantul — autor al excepției — s-a adresat instanței judecătorești la data de 2 decembrie 2014, deci ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, solicitând emiterea unei decizii, reprezentând titlu de despăgubire, în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005. Așadar, Curtea constată că situația din speță se încadrează în ipoteza tezei întâi a art. 4 din Legea nr. 165/2013 (potrivit căruia „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi”), de vreme ce dosarul de despăgubiri se afla, la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în faza de cerere depusă, dar nesoluționată de autoritatea competentă — Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, devenită Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Teodor Mazilu Alexandru în Dosarul nr. 17.525/3/2015 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 33 din Legea nr. 165/2013 instituie în sarcina entităților investite de lege obligația de a soluționa notificările formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora în anumite termene. Or, notificarea formulată de autorul excepției, în temeiul Legii nr. 10/2001, prin care solicită acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru un imobil din București, a fost soluționată prin Dispoziția primarului municipiului București nr. 9.369 din 16 ianuarie 2008, prin care s-a decis acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul respectiv, a cărui restituire în natură nu mai era posibilă.

18. Față de împrejurarea că autorul prezentei excepții s-a îndreptat împotriva Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor în scopul emiterii de către aceasta a deciziei conținând titlul de despăgubire, rezultă că etapa administrativă desfășurată în fața entității investite de lege a fost depășită prin soluționarea notificării formulate de acesta. Ca atare, art. 33 din Legea nr. 165/2013 nu mai este incident în cauză, etapa în care acesta ar fi fost aplicabil fiind depășită.

19. În consecință, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 5/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu are legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 714

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Constantin Bălinișteanu și Angelica Ciocan în Dosarul nr. 49.596/300/2012 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.793D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 11.170 din 28 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 49.596/300/2012, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată de intimații Constantin Bălinișteanu și Angelica Ciocan, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației la executare formulată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților împotriva popririi în Dosarul de executare nr. 1.141/2012 aflat pe rolul Biroului executorului judecătoresc.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată, în esență, că în favoarea lor a fost emisă de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor Decizia nr. 3.364/10 noiembrie 2008, reprezentând titlu de despăgubire, conform dispozițiilor Legii nr. 247/2005. Legea nr. 247/2005 reglementa distinct procedura de valorificare a titlurilor de despăgubire, după cum urmează: dacă titlul de despăgubire individual este emis pentru o sumă de maximum 500.000 lei, titularul acestuia are posibilitatea să solicite fie realizarea conversiei acestuia în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, fie acordarea de despăgubiri în numerar, fie parte în acțiuni, parte în numerar. În speță, autorii excepției au optat pentru acordarea de despăgubiri în numerar, întrucât suma pentru care

a fost emisă decizia sus-menționată era mai mică decât 500.000 lei. Prin urmare, procedura privind emiterea titlurilor de despăgubire s-a încheiat. Or, potrivit dispozițiilor de lege criticate, pentru efectuarea plăților în dosarele aprobate este necesară reluarea procedurii privind emiterea titlurilor de despăgubire, într-o modalitate identică cu cea parcursă deja. Astfel, legea nouă vine și modifică o situație juridică încheiată sub imperiul legii vechi, producând efecte retroactive.

6. Totodată, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 44 din Constituție, privind dreptul de proprietate privată, deoarece acestea înlătură efectele titlului de despăgubire emis în favoarea lor prin care se recunoaște un drept de creanță împotriva statului român. În acest sens, menționează că în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului face trimitere la jurisprudența referitoare la încălcările dreptului la respectarea bunurilor persoanelor îndreptățite să primească o reparație pentru imobilele a căror restituire nu mai este posibilă, în special la Cauza *Viașu împotriva României*, unde a apreciat că o decizie administrativă a autorității locale competente prin care i se recunoaște părții interesate un drept la reparație este suficientă pentru a crea un „interes patrimonial” apărut de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și, prin urmare, neexecutarea unei astfel de decizii constituie o ingerință în sensul primei fraze din primul alineat al acestui articol. De asemenea, neexecutarea unei decizii administrative care recunoaște dreptul la o despăgubire reprezintă o ingerință în sensul primei fraze din primul alineat al acestui articol.

7. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la art. 44 din Constituție, consideră că legiuitorul este liber să opteze atât în privința măsurilor reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a persoanelor îndreptățite a beneficia de aceste despăgubiri, ținând seama mai ales de realitățile economico-financiare cu care se confruntă statul. Referitor la invocarea art. 15 alin. (2) din Constituție, consideră că această critică este neîntemeiată, sens în care sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 287 din 28 aprilie 2015 și nr. 566 din 16 octombrie 2014.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile nr. 657 din 15 octombrie 2015 și nr. 566 din 16 octombrie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus la dosar de Autoritatea Națională

pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 41 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare:

„(1) Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.[...]

(3) Pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite la alin. (1), Comisia Națională emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.”

14. În vederea stabilirii obiectului excepției de neconstituționalitate, analizând dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea constată că acestea cuprind două ipoteze: 1) fie sumele de bani sunt stabilite în cadrul procedurii administrative, prin dosarele aprobate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013; 2) fie sumele de bani sunt stabilite în procedura judiciară, prin hotărârea judecătorească, rămasă definitivă și irevocabilă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Pentru cele două situații, dispoziția normei este comună, și anume plata sumelor de bani stabilite în una dintre cele două variante se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014. Raportând circumstanțele litigiului în care a fost invocată excepția la conținutul normativ al art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că prezenta cauză se încadrează în prima ipoteză a textului legal criticat, respectiv în situația existenței unei decizii din 2008 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor reprezentând titlul de despăgubire în care se precizează suma de bani acordată ca despăgubire pentru imobilul preluat în mod abuziv, decizie emisă în temeiul unei hotărâri judecătorești din 2003, definitivă și irevocabilă. Totodată, Curtea constată că situația din speță se încadrează în ipoteza tezei a doua a art. 4 din Legea nr. 165/2013 (potrivit căruia „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”), de vreme ce cauza având ca obiect contestația la executare se afla, la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, pe rolul instanței judecătorești. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 165/2013.

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate sunt titulari ai unui drept de despăgubire pentru un imobil a cărui restituire în

natură nu mai este posibilă, drept născut sub imperiul Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, prin emiterea titlului de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, drept care, însă, nu a fost valorificat până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, din cauza lipsei emiterii unui titlu de plată. Autorii excepției au apelat la procedura executării silită pornite împotriva Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților în vederea obligării acesteia la plata sumelor de bani stabilite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 ca despăgubire. Considerând că titlul de despăgubire emis în 2008 de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor constituie titlu executoriu, autorii excepției au solicitat, iar instanța a încuviințat executarea silită a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

17. Dispozițiile art. 41 din Legea nr. 165/2013 cuprind norme tranzitorii, prin care sunt reglementate diferite situații care au translatat regimul juridic anterior adoptării Legii nr. 165/2013 și care se supun unor reguli speciale, după cum urmează: alin. (1) prevede că plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor sau stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014; alin. (2) stabilește quantumul minim al unei tranșe ca fiind 5.000 lei; alin. (3) prevede că pentru plata acestor sume Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor; alin. (4) prevede obligația Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de a emite titluri de plată în condițiile alin. (1) și (2); alin. (5) stabilește că obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 se vor executa potrivit art. 21 din aceeași lege.

18. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că autorii excepției sunt beneficiari ai Deciziei nr. 3.364 din 10 noiembrie 2008 emisă de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, reprezentând titlu de despăgubire. Or, în condițiile existenței unui titlu de despăgubire emis de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, procedura de emiterie a titlului de plată este reglementată prin dispozițiile art. 41 alin. (4), care prevăd că acesta se emite de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în conformitate cu graficul de eșalonare stabilit în art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 657 din 15 octombrie 2015, paragraful 16). Așadar, autorii excepției — beneficiind de titlu de despăgubire emis de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 — nu se regăsesc în situația reglementată de art. 41 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind emiterea titlului de despăgubire de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ci se regăsesc în situația prevăzută de art. 41 alin. (4) din lege, referitoare la emiterea titlurilor de plată de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Ca atare, art. 41 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 nu este incident în cauză. În consecință, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportată la cele ale art. 41 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 nu are legătură cu soluționarea cauzei și, prin urmare, este inadmisibilă.

19. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 165/2013, referitoare la plata în 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014, a sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de

intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, Curtea s-a mai pronunțat, respingând-o ca neîntemeiată. Astfel, referitor la critica raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, privind neretroactivitatea legii civile, prin Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2016, paragraful 21, Curtea a constatat că, prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României* (paragrafele 232 și 235), instanța europeană a prevăzut obligația statului român de a implementa proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și de a adopta reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Or, textele de lege criticate prezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună, în legislația națională, pentru viitor, exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, lucru ce rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013, astfel încât instanța constituțională a apreciat că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. Recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile legale criticate nu pot avea caracter retroactiv. Ipoteza avută în vedere de legiuitor este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Față de acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 566 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2015, paragraful 14, și Decizia nr. 764 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015, paragraful 14, Decizia nr. 657 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 23 noiembrie 2015, paragraful 15).

20. Prin Decizia nr. 84 din 26 februarie 2015, paragraful 15, Curtea a reținut că este firesc ca, în temeiul principiului de drept *tempus regit actum*, modalitatea de acordare a despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data emiterii deciziei administrative, în speță titlul de plată, care, potrivit noii legi, este

emis de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în temeiul art. 41 alin. (4) din Legea nr. 165/2013. Mai mult, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Decizia din 4 septembrie 2012 referitoare la Cererea nr. 57.265/08, pronunțată în Cauza *Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 47—52, Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, paragraful 126), Curtea a reținut că modalitatea de valorificare a titlurilor de plată instituită de Legea nr. 165/2013, prin eşalonarea pe o perioadă de 5 ani, în tranșe anuale egale, reprezintă o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității.

21. În ce privește pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată, consacrat de art. 44 din Constituție, Curtea constată că nici această critică nu poate fi reținută. Așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2016, paragraful 25, măsura eşalonării plății convenite este menită să concretizeze dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite la obținerea de despăgubiri, conferind certitudinea realizării creanței într-un interval de timp determinat în mod inechivoc, cu eliminarea riscului amânării *sine die* a plății datorate, pe de o parte, și, pe de altă parte, cu evitarea problemelor pe care executarea *uno actu* a obligațiilor de plată a despăgubirilor le-ar putea genera, respectiv impactul negativ asupra bugetului național. În plus, stabilirea unei sume minime ce poate fi acordată pentru o tranșă, într-un quantum rezonabil, este de natură să asigure premisele îndestulării beneficiarilor legii reparatorii, prin realizarea succesivă a creanțelor acestora.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. În final, Curtea reține că referirea pe care autorii excepției o fac la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu este pertinentă. Astfel, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 1 din 14 ianuarie 2016, paragraful 26, în contextul legislativ examinat nu se pune problema neexecutării de către organele statului a obligației de plată a despăgubirilor, aspect față de care instanța europeană a sancționat încălcarea dreptului de proprietate privată garantat de Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, art. 41 din Legea nr. 165/2013 vizează eşalonarea plății, nicidecum refuzul executării obligației de plată a despăgubirilor.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Constantin Bălinișteanu și Angelica Ciocan în Dosarul nr. 49.596/300/2012 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aplicarea mobilității pentru domnul Bud Radu din funcția publică de prefect al județului Satu Mare în funcția publică de inspector guvernamental

Având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. a), art. 30 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se dispune aplicarea mobilității pentru domnul Bud Radu din funcția publică de prefect al județului Satu Mare în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

București, 16 martie 2017.

Nr. 118.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Satu Mare de către domnul Filip Darius-Grațian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Filip Darius-Grațian exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Satu Mare.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

București, 16 martie 2017.

Nr. 119.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de
subprefect al județului Alba de către domnul Zinca Marius

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Alba de către domnul Zinca Marius.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 16 martie 2017.
Nr. 120.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare
în condițiile legii, a funcției publice de subprefect
al județului Alba de către doamna Popescu Monica

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și ale art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Popescu Monica exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Alba.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 16 martie 2017.
Nr. 121.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea prin mobilitate a domnului Bud Radu
în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul
Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bud Radu se numește în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 16 martie 2017.

Nr. 272.

**ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI,
MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA**

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Metodologiei privind acordarea accesului parțial
la activitatea profesională în România asistenților medicali generaliști, moașelor
și asistenților medicali formați în profesie în unul din celelalte state membre**

Având în vedere prevederile:

— art. 40 alin. (1), lit. a¹) și a⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 32¹ din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, întrunit în ședința din data de 14 februarie 2017, emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind acordarea accesului parțial la activitatea profesională în România asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali formați în profesie în unul din celelalte state membre, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
Mircea Timofte

București, 14 februarie 2017.

Nr. 8.

METODOLOGIE**privind acordarea accesului parțial la activitatea profesională în România asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali formați în profesie în unul din celelalte state membre**

Art. 1. — (1) Prevederile prezentei metodologii se aplică în vederea soluționării cererilor de acces la activitatea profesională în România, înaintate de:

a) asistenții medicali generaliști și moașele, formați în profesie în celelalte state membre, care nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru recunoașterea automată a calificării, în vederea exercitării profesiei în România, precum și

b) asistenții medicali titulari ai unui titlu de calificare de asistent medical specializat/tehnician medical, eliberat de un alt stat membru, care doresc să exercite profesia în România.

(2) Aplicarea prevederilor prezentei metodologii se face cu respectarea celorlalte cerințe prevăzute de lege pentru exercitarea profesiilor de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical și sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1).

Art. 2. — În sensul prezentei metodologii:

a) în cadrul sintagmei „accesul parțial la activitatea profesională”, prin denumirea „activitate profesională” se înțelege, după caz, activitatea profesională de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical și desemnează totalitatea activităților de îngrijiri de sănătate, care în baza normelor în vigoare alcătuiesc profesia, după caz, de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical;

b) prin acordarea „accesului parțial la activitatea profesională” persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) se înțelege autorizarea acestora să exercite în România numai una sau un cumul de activități de îngrijiri de sănătate. Acestea pot aparține profesiei corespondente celei pentru care profesioniștii prevăzuți la art. 1 alin. (1) au dobândit titlul de calificare eliberat de un alt stat membru sau, în cazul în care în România nu se regăsește o profesie corespondentă, acestea pot aparține profesiei care include domeniul de activitate al profesiei atestate prin respectivul titlu de calificare.

Art. 3. — (1) Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România acordă acces parțial la activitatea profesională asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali prevăzuți la art. 1 alin. (1), numai în situația în care aceștia întrunesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt calificați pe deplin pentru a exercita în statul membru de origine activitatea profesională pentru care solicită acces parțial în România;

b) diferențele dintre activitatea profesională exercitată legal în statul membru de origine și cea exercitată în condițiile legii în România impun parcurgerea întregului program de educație și formare prevăzut de normele în vigoare în vederea acordării accesului deplin la exercitarea acesteia în România;

c) activitatea, respectiv cumulul de activități de îngrijiri de sănătate care fac obiectul acordării accesului parțial la activitatea profesională, după caz, de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical pot fi separate în mod obiectiv de celelalte activități care aparțin profesiei în cauză;

d) activitatea, respectiv cumulul de activități de îngrijiri de sănătate prevăzute la lit. c) pot fi exercitate în mod autonom în statul membru de origine.

(2) Accesul parțial la activitatea profesională de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical se acordă de la caz la caz la cererea persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1).

Art. 4. — (1) Activitatea sau cumulul de activități de îngrijiri de sănătate care fac obiectul acordării accesului parțial la activitatea profesională, după caz, de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical se exercită de către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) în regim temporar/ocazional sau în regim de stabilire pe teritoriul României.

(2) Solicitățile de exercitare a activităților prevăzute la alin. (1) se soluționează de către Departamentul de recunoaștere a calificărilor profesionale din cadrul Ordinului asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România cu respectarea dispozițiilor și a termenelor prevăzute pentru fiecare regim de exercitare, de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cererea adresată Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România solicitantul va preciza regimul de exercitare a activităților de îngrijiri de sănătate prevăzute la alin. (1), precum și toate datele de contact.

Art. 5. — (1) Soluționarea cererilor prevăzute la art. 4 alin. (2) se face în baza următoarelor documente aflate în termen de valabilitate la data depunerii:

a) copie după documentele care atestă una din cerințele de cetățenie, filiație, conviețuire sau rezidență prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare;

b) copia documentelor de schimbare a numelui, după caz;

c) copia titlului de calificare;

d) un certificat eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine prin care se atestă nivelul educațional al calificării raportat la prevederile art. 11 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale;

e) documente eliberate de unitatea de învățământ emitentă a titlului de calificare din care rezultă durata totală a formării profesionale, materiile, numărul de ore de instruire și de stagii practice efectuate și, după caz, numărul de credite transferabile (ECTS), precum și competențele profesionale însușite;

f) documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine din care rezultă descrierea activităților de îngrijiri de sănătate care alcătuiesc profesia pentru care a fost

eliberat titlul de calificare, precum și caracterul autonom de exercitare a acestora;

g) documente care atestă educația medicală continuă însușită de solicitant;

h) documente din care rezultă experiența profesională a solicitantului, eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine;

i) documente de onorabilitate profesională privind absența suspendărilor și culpelor profesionale eliberate;

j) un certificat de sănătate fizică și psihică de medicul în evidența căruia figurează;

k) documente din care rezultă asigurarea pentru greșeli profesionale valabilă pe teritoriul României, în cazul solicitărilor de exercitare a activităților de îngrijiri de sănătate în regim de stabilire.

(2) În cazul în care solicitantul se află la prima prestare temporară/ocazională de activități de îngrijiri de sănătate, acesta va depune în completare:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care acesta beneficiază în statul membru de origine, declarație care înlocuiește documente prevăzute la alin. (1) lit. k), precum și

b) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. b)—k) se însoțesc de traduceri legalizate în limba română.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. h)—j) au termen de valabilitate de 3 luni de la data emiterii.

Art. 6. — Stabilirea activităților prevăzute la art. 4 alin. (1) se face prin analiza comparativă a calificării și a competențelor profesionale însușite de solicitant în cursul formării și a experienței profesionale, în raport cu unitățile tehnice specializate cuprinse în standardul de pregătire profesională și cu activitățile precizate de standardul ocupațional, prevăzute de normele în vigoare pentru profesia în cauză.

Art. 7. — (1) Analiza comparativă prevăzută la art. 6 se efectuează de către Comisia națională de recunoaștere a calificărilor profesionale din cadrul Departamentului de recunoaștere a calificărilor profesionale al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România.

(2) Ca urmare a analizei efectuate, comisia prevăzută la alin. (1) întocmește un proces-verbal privind diferențele majore de formare care nu permit autorizarea deplină în profesie a solicitantului, unitățile tehnice specializate din formarea însușită de acesta care pot fi recunoscute precum și activitatea, respectiv activitățile de îngrijiri de sănătate care fac obiectul acordării accesului parțial la activitatea profesională respectivă.

Art. 8. — În baza procesului-verbal menționat la art. 7 alin. (2), Departamentul de recunoaștere a calificărilor profesionale al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România propune acordarea accesului parțial la activitatea profesională, după caz, de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical, precizând activitatea, respectiv cumulul de activități de îngrijiri de sănătate care fac obiectul acordării accesului parțial, titlul profesional cu care solicitantul va exercita aceste activități și, după caz, unitățile sanitare în care acesta urmează să desfășoare respectivele activități de îngrijiri de sănătate.

Art. 9. — Propunerea de acordare a accesului parțial la activitatea profesională, după caz, de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical, se aprobă de către președintele Ordinului asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România și se comunică filialei pe a cărei rază teritorială se află unitatea sanitară în care solicitantul va desfășura activitățile prevăzute la art. 4 alin. (1), în regim temporar/ocazional, sau filialei pe a cărei rază teritorială solicitantul domiciliază, în cazul în care acesta va exercita respectivele activități în regim de stabilire pe teritoriul României.

Art. 10. — Activitățile prevăzute la art. 4 alin. (1) se exercită cu titlul profesional din statul membru de origine, tradus în limba română, și cu celelalte drepturi și obligații prevăzute de normele în vigoare, după caz, pentru asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali formați în România și autorizați să exercite respectivele activități de îngrijiri de sănătate.

Art. 11. — Înscrierea în organizația profesională în vederea dobândirii calității de membru a asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali, beneficiari ai accesului parțial la activitatea profesională în urma aplicării prevederilor prezentei metodologii, se face la Biroul executiv al Ordinului asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de lege în acest sens.

Art. 12. — (1) Avizarea anuală a certificatului de membru dobândit de beneficiarii de acces parțial la activitatea profesională, după caz, de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical se face de către structura de specialitate a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România care are în atribuții înscrierea membrilor, precum și controlul și supravegherea exercitării profesiilor în cauză.

(2) Structura de specialitate menționată la alin. (1) întocmește, în baza aplicației internet elaborate în acest scop, evidența asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali care au dobândit acces parțial la activitatea profesională în România. Evidența va cuprinde în mod distinct, pentru fiecare profesionist în parte, activitățile de îngrijiri de sănătate pentru care se emite aviz anual sau aviz de exercitare în regim temporar/ocazional și va face parte integrantă din Registrul național unic al asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România, la finalizarea procesului de reactualizare a acestuia.

Art. 13. — (1) Modelul certificatului de membru și modelul avizului anual eliberat asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali care au dobândit acces parțial la activitatea profesională în România sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta metodologie.

(2) Formatul special al avizului anual pentru autorizarea exercitării activităților de îngrijiri de sănătate care dau acces parțial la profesie va cuprinde denumirea activității de îngrijiri de sănătate sau, după caz, lista denumirilor respectivelor activități de îngrijiri de sănătate care fac obiectul autorizării.

Art. 14. — Asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali care au dobândit în România acces parțial la activitatea profesională au obligația să informeze beneficiarul, în mod clar, cu privire la domeniul de îngrijiri de sănătate în care aceștia furnizează servicii.

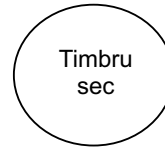
Art. 15. — Cererea de acces parțial, după caz, la activitatea profesională de asistent medical generalist, de moașă sau de asistent medical poate fi respinsă dacă refuzul se justifică prin motive imperative de interes general, recunoscute ca atare în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ANEXA Nr. 1

la metodologie

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

CERTIFICAT DE MEMBRU
cu acces parțial la activitatea profesională
 Nr./data.....

Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, constatând îndeplinirea cerințelor prevăzute de lege, acordă domnului/doamnei, cetățean, titular/ă al/a Diplomei/Certificatului, seria nr., eliberată/eliberat la data de la (orașul)/ (statul membru de eliberare), asistent medical generalist/moașă/asistent medical

calitatea de membru al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România.

Titularul/Titulara a dobândit în România acces parțial la activitatea profesională de asistent medical generalist/moașă/asistent medical și este autorizat/ă să practice activitățile de îngrijiri de sănătate prevăzute în avizul anual, cu respectarea normelor în vigoare.

Titularul/Titulara a depus jurământul profesional.

Data înscrierii în Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,

NOTĂ:

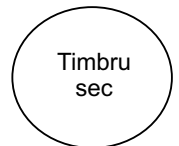
Exercitarea pe teritoriul României a activităților de îngrijiri de sănătate care fac obiectul acordării accesului parțial la activitatea profesională de se face în baza prezentului certificat, însoțit de avizul anual.

ANEXA Nr. 2

la metodologie

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

Nr./data

AVIZ ANUAL
pentru autorizarea exercitării activităților de îngrijiri de sănătate care dau acces parțial la profesie

Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România avizează Certificatul de membru cu acces parțial la profesia de nr., eliberat în data de, domnului/doamnei, cetățean, asistent medical generalist/moașă/asistent medical

Avizul este valabil pentru perioada

Pe perioada de valabilitate a avizului domnul/doamna, asistent medical generalist/moașă/asistent medical este autorizată să exercite în România,
 (denumirea activității de îngrijiri de sănătate/următoarele activități de îngrijiri de sănătate)

.....

Nr. poliței de asigurare/...../data de eliberare/Societatea

Nr. de credite

Sanctiuni

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2016,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale — Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor
din România**

Județul: Arad
Entitate: Uniunea Democratică a Slovacilor și Cehilor din România
Adresa: localitatea Nădlac, Str. Independenței nr. 36, telefon 0257-473006, fax 0257-206446, codul poștal 315500
Numărul și data înscrierii în Registrul asociațiilor și fundațiilor: 7/01.02.1990
Numărul și data înscrierii în Registrul federațiilor —
Actul normativ, nr., dată, de recunoaștere a utilității publice: Hotărârea Guvernului nr. 1.124/18.09.2008
Codul de înregistrare fiscală: 3218132

Surse de venit	lei
Venituri din cotizații	18.410
Contribuții candidați pentru campania electorală — alegeri locale	6.271
Contribuții candidați pentru campania electorală — alegeri parlamentare	12.221
Venituri din donații	123
Sponsorizări și alte liberalități pentru susținerea entității nonprofit	7.623
Venituri din vânzare bilete spectacol	1.250
Dobânzi bancare	47
Venituri din despăgubiri (asigurare)	770
Cofinanțări proiecte comune	325.341
TOTAL:	372.056

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

